

[Lysholt Hansen.]

Som det fremgår af den højtærede handelsministerens fremsættelsestale, har omsætningen i obligationer været meget svingende i de forløbne år, nemlig fra 108 mill. kr. i 1920 til 746 mill. kr. i 1941. Ser man på den samlede omsætning i obligationer og aktier på børsen i fem års perioder siden lovens ikrafttræden, viser det sig, at den i årene 1921—25 udgjorde gennemsnitlig 418,5 mill. kr. pr. år mod gennemsnitlig 396,5 mill. kr. pr. år i tiden 1946—50. Man vil altså se, at omsætningen er mindre i den sidste fem års periode end i den første efter lovens ikrafttræden, og heraf følger, at også det provenu, fondsbørsmedlemmerne har haft ved disse handler, har været mindre.

Fondsbørsmedlemmerne skal efter loven ud af deres provision betale $\frac{3}{4}$ af udgifterne ved fondsbørsens holdelse samt alle udgifterne ved tilsyn med fondsbørsen. Vi er klar over, at disse udgifter er steget betydeligt siden 1920, samtidig med at også de øvrige omkostninger er steget. En forhøjelse af provisionerne kunne måske derfor synes ganske rimelig, men på den anden side har vi den opfattelse, at provisionerne i sin tid er blevet fastsat i overkanten af det rimelige. Forhøjelsen af mindsteprovisionen ved køb eller salg af obligationer fra 50 øre til 1 kr. tror jeg ikke får særlig betydning, idet jeg går ud fra som givet, at køb eller salg af så små stykker er forholdsvis sjældent, og under alle omstændigheder kan 1 kr. i dag ikke siges at være for meget for en ekspedition. Derimod er vi i mit parti i tvivl om, hvorvidt en så forholdsvis stor forhøjelse af provisionen som fra 1 til 2 pro mille, altså en 100 pct.s forhøjelse, i alle tilfælde er rimelig og nødvendig, specielt da den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale bebuder, at man ved en ændring i fondsbørsvedtægterne samtidig vil undersøge, om der ikke også kan være grund til at ændre de andre provisionssatser, altså satserne for aktier. Jeg går ud fra, at den højtærede handelsminister med denne udtalelse bebuder en forhøjelse også af provisionen ved køb og salg af aktier. Derfor vil mit parti gerne i et udvalg drøfte det spørgsmål, om der ikke burde sættes en maksimumsgrænse for salgets eller køkets størrelse, hvis man skal kunne opnå de 2 pro mille ved salg eller køb

af obligationer, således at f. eks. omsætninger over 10 000 kr. stadig skal ske til den gamle provision af 1 pro mille. Herved ville man imødekomme de fondsbørsmedlemmer, der kun har mindre omsætninger, og for hvem en forhøjelse af provisionerne måske er på sin plads.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at en eventuel forhøjelse af provisionen fra 1 til 2 pro mille ikke er ensbetydende med, at vekselernes provision i alle tilfælde fremover skal være de 2 pro mille. Jeg synes, det er værd at bemærke, at den provisionsats, der fastsættes i loven, er en maksimumssats, som det ligger i den højtærede handelsministers hånd til enhver tid at ændre gennem en ændring i vedtægten for fondsbørsen. I vedtægten for fondsbørsen står der iøvrigt — jeg beder om formandens tilladelse til et citat —:

„Overfor forretningsdrivende vekselere, der ikke er medlemmer af fondsbørsen, og overfor banker, sparekasser og lignende pengeinstitutter kan provisionen nedsættes til det halve.“

Vi vil også gerne i udvalget rejse det spørgsmål, om denne adgang til nedsættelse ikke burde udvides til også at gælde andre offentlige eller halvoffentlige institutioner, herunder f. eks. pensionskasser.

Tilsidst vil jeg gerne understrege, at fondsbørsmedlemmerne indtager en privilegeret stilling, idet de har eneret på at byde og udbyde på fondsbørsen, hvilket sikkert også giver visse fordele, da ekspektancelisten over de vekselere, der ønsker at blive medlemmer af fondsbørsen, ellers sikkert ikke ville være så lang, som jeg er vidende om at den er.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale forslaget til fortsat behandling i et udvalg.

Anker Lau: Det, der er tale om her, er jo en fordobling af nogle satser, som har været gældende i 30 år. Rent umiddelbart synes jeg, dette lyder ret rimeligt. Efter den udvikling, der har fundet sted på alle mulige andre områder, har vi ikke fra vor side noget at bemærke til det. Vi kan naturligvis ikke se bort fra — som den sidste ærede taler var inde på —, at der i forbindelse med denne lov godt kan være nogle problemer, som det kan være rigtigt at